

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 00 5 0 7 - 0 / 2022
Érkezett:	2022 FEBR 18.
Példány:	Kérelméroda.
Melléklet:	Tisztelt Alkotmánybíróság.

KUNSZENTMIKLÓSI JÁRÁSBÍRÓSÁG 2.	
~~POSTÁN ÉRKEZETT~~ , GYŰJTŐLADÁBÓL KIVÉVE, SZEMÉLYESEN BEADVA, FAXON ÉRKEZETT, E-MAILEN ÉRKEZETT	
ÉRKEZETT:	2022 FEBR 11
PÉLDÁNY: 1	MELLÉKLET: -
ÜGYSZÁM:	22.B. 179/2017/

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CL.I.törv. 27§ (1) bek. alapján a Kúria 2021. dec..11-én meghozott, majd dec. 17-én kézbesített Bfv.II.300/2021/8 számú elutasító végzése ellen alkotmányjogi panaszt terjeszték elő.

Panaszom tárgya mindenek előtt az Alaptörvény XXIV.cikk (1) bekezdésének megsértésén alapul, de ennek a tényállásra kiterjesztett felmutatásában még további alkotmány sértő, valamint az EJEB gyakorlatában megjelenő emberi jog megsértésén alapuló jogsértés is egyértelműen kimutatható.

[1] Az utalt Kúriai végzést megelőzte a Kunszentmiklósi Járásbíróság 2011.okt. 17-én meghozott 6.B.37/2009/42. számú ítélete, a Kecskeméti Törvényszék 3.Bf.127/2021/5.számú 2012.jún.14.-i jogerősítő végzése.

Ezt követően az általam 2013-ban benyújtott perújítási indítványt a Kunszentmiklósi Városi Bíróság 2015.jan. 21-én 21.B.135/2013/68. számú végzésével elutasította, majd fellebbezés folytán a Kecskeméti Törvényszék 2015.jún.26-án 2.Bf.126/2015/3. számú végzésével az elutasítást helybenhagyta.

[2] Közvetlen a jelen panaszomhoz kapcsolódóan a Kúriához címzett felülvizsgálati kérelmet a Kúria 2015. dec. 8-án Bfv.III.1880/2015/2. számon elutasította; hibátlannak ítélve meg az alsóbb szinten eddig történt eljárásokat. A jogi képviselőm által benyújtott újabb kérelmet elbírálv a Kúria most már abszolút hatályon kívül helyező jogsértést állapított meg, így hatályon kívül helyezte a 6.B.37/2009/42. és a 3.Bf.127/2021/5. számú végzéseket, és az eljárás megismétlésére kötelezte a Kunszentmiklósi Városi Bíróságot.

[3] A megismételt eljárásban a Kunszentmiklósi Városi Bíróság 2019. márc. 28-án 22.B.179/2017/ 60. számon ugyanazt az ítéletet hozta ki, mint amit 2011.ben kimondott. A Kecskeméti Törvényszék viszont 2020.okt.14-én az ítéletet megváltoztatva 3év 4 hónap 2 napra(!) enyhítette az ítéletet.

Ismételten törvénysértések tömegének alkalmazásával, ártatlanul ítélték el!

[4] Ekkor került sor 2021.márc.9-én a jogi képviselő által immáron harmadik felülvizsgálati kérelemnek a benyújtására. Az elutasító végzés 2021. dec.11-én született meg, aminek tudomásomra jutása dec. 17-én történt meg.

[5] Az eddigiekből megállapíthatóan az összes jogorvoslati lehetőséget kimerítettem és a 2011.évi CLl.törv. 30§ (1) bek. első fordulátának megfelelően a törvény által megkövetelt 60 napon belül nyújtom be panaszomat.

Panaszomban alapfelvetésként értelmezem, hogy a Kúria a bírósági szervezet része és mint ilyen szemben, kirívó Alaptörvény-ellenesség és az abból levezetett jogszabályok megsértése esetén az Alaptörvény a jogorvoslati jogot feltétel nélkül garantálja. (Alaptörvény XXVIII.cikk. (7) bek.)

[6] Bár az Alkotmánybíróság az alapügyben eljáró bíróságok eljárásának, ítéleteinek részleteit nem vizsgálja, a panaszolt Kúriai végzés Alaptörvény-ellenességének megállapításához szükségesnek tartom az engem jogellenesen, ártatlanul elítélő tényállás rövid ismertetését.

[7] 2007-ben a velem egy házban lakó vejem [REDACTED] nagyobb vagyon elleni bűncselekményt hajtott végre, javarészt nagyobb mennyiségű gázolaj ellopására specializálva magukat. Elkövetőként munkakerülő életmódjuknak, szenvedélyes játékgépezésüknek köszönhetően állandó pénzzavarral küzdöttek, míg én a vállalkozásom által biztos anyagi háttérrel rendelkeztem. „Lebukásuk” után a rendőrségen részletes, önmagukra terhelő beismerő vallomásokat tettek.

Vejem a lopásoknál a vállalkozás egyik teherautóját rendszeresen elvitte az udvarból, ezért bűnsegédi alapon a Kunszentmiklósi Ügyészség gyanúba vont.

[8] Ekkor történt egy olyan esemény, amely döntően meghatározta az ez után következő eljárások kimenetelét.

Egy igazoltatás során a rendőrök a vezető ügyész személyeskedésre visszavezethető telefonos utasítására előállítottak és valótlan adatok alapján a gépkocsihoz köthető bűncselekménnyel vádoltak meg. A vezető ügyésszel személyesen, írásban is közöltem, hogy az általa szorgalmazott eljárás alaptalan, részletes jogszabályi hivatkozással kértem az eljárás megszüntetését.

[9] [REDACTED] vezető ügyész a hivatali hatalmával bűncselekmény szinten tudatosan visszaélve csak azért is tovább folytatta ellenem az eljárást.

A felsőbb ügyészség azon érvelés mentén, amelyet közöltem [REDACTED] [REDACTED] üntette később az eljárást.

[10] Hivatali visszaélésért, hamis váderért feljelentettem az ügyészt. Az ellene indult eljárásban a vádlotti padig jutott az ügyész, de ekkor beindult a

Bács-Kiskun Megyei összezárás és abszolút törvénytörő módon a bizonyított bűncselekmény alól kimentették [REDACTED]

[11] Nos, ezt a blamát a továbbiakban nem bocsátották meg nekem és el sem vitatható módon a helyi bíróságok, ügyészségek szemmel láthatóan szövetkeztek ellenem az eljárás további alakításában.

[12] A rendőrségi szakban a hatóság bizonyított terrorcselekményt, hamis vádat, hiv. visszaélést valósított meg [REDACTED] edezete mellett. Feljelentéseimet érdemben egyetlen esetben sem vizsgálták meg, egyetlen esetben sem tettek eleget személyes meghallgatásom kérésének

[13] De ami kétségtelen leleplező értékkel bír, az az, hogy még a magam ellen kért hamis vád ügyében sem voltak hajlandók lépni, ez pedig kristálytisztán mutatja, hogy a Bács-Kiskun Megyei igazságszolgáltatási szervek nyíltan a korrupció útjára léptek. A megyei főügyész és helyettesének tisztességét a médiából sikerült megismerni.

[14] Tárgyalás előtt a helyi bíró magánbeszélgetésünkben félreérthetetlenül közölte, hogy semmilyen hatóság általi bűncselekményt nem vesz figyelembe, másképpen szólva minden mellettem szóló érvelést kizár az eljárásból.

Németországba menekültem.

[15] A távollétemben megtartott tárgyaláson a bíró előtt hivatalból ismerté vált, hogy a sértettek a káruk nagyságának tekintetében okirathamisítást, hamis vallomást valósítottak meg. (csak egy kirívó eset: a sértett által irattal igazoltan az 5 ezer literes tartályba állításuk szerint az elkövetők 7 ezer liter gázolajat szivattyúztak)

[16] De ami számomra döntő tényező, hogy a két elkövető a távollétemet kihasználva a tárgyaláson visszavonta a rendőrségen tett beismerő vallomásokot és az elkövetés tényét – önmaguk enyhébb megítélésének céljából – rám hárította, mondván; én voltam a lopási cselekmény elkövetője.

[17] Az mellett, hogy a helyzet alapján egy bírónak gyanakodni kellett volna a többszöri beismerő vallomás visszavonásában, nyíltan az elkövetők mellé állt.

Hitelt adott egy olyan állítási paradoxonnak, hogy az elkövetőket a 2007. okt.20-ig megtett beismerő vallomásaiban az okt.23-25-ke körül hozzájuk írt levéllel súlyosan befolyásoltam, miszerint ismerjék el az általuk tárgyaláson mondottan el nem követett bűncselekményt. No komment.

[18] A levelek tartalma köszönő viszonyban sincs bármilyen befolyásoló „utasítással”, így az ellenem meghozott ítélet mind tárgyszerűségében, mint a józan ész szerinti logika alapján teljesen tarthatatlan.

[19] Ugyanakkor [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]ttat – az ellenem felhasználható szavahihetőség hamis fenntartása céljából – felmentette egy, a maga által is elismert, megdönthetetlen rendőrségi bizonyítással alátámasztott bűncselekményben.

Miről beszélünk?!

[20] Perdöntő részletként szintén nem mellőzhető, hogy a perben [REDACTED] [REDACTED] képviselte a vádat, aki ellen az általa sérelmemre elkövetett bűncselekmény ügyében még eljárás folyt, vagyis pótmagánvádloként az ügyész az én vádlottam volt, amikor egyidőben én az ő vádlottja voltam.

[21] Védőm erre a nonszenzitásra hivatkozva kizárási indítványt nyújtott be, személyesen megnevezve az ügyészt. A kizárási indítványt maga az ügyész bírálta, utasította el, amit a Kecskeméti Törvényszék 3 olyan bírása vizsgált felül, akik írásban nyilatkoztak az ügyész melletti elfogultságukról. No komment.

[22] Nem sorolva az ehhez hasonló minősíthetetlen, szándékos jogsértéseket, amiből a bíróságok számszerűen közel 50-et(!) tényszerűen megvalósítottak. Az ügy teljes ismeretében kimondható, hogy Magyarország egyik legbecstelenebb eljárása valósult meg.

[23] A megismételt 2019-es tárgyaláson történtek aztán már nem is szólhattak másról, mint az eddig ténykedő bírák, ügyészek szándékos bűncselekményeinek lefedezéséről.

[24] 80 Km-ről hozták oda [REDACTED] aki nem is leplezve korrumpálta el az ügy tisztességes lefolytatását.

A bírónő bizonyítható módon okiratot hamisított, hivatali visszaélést valósított meg, amikor átvette az ügyész szerepét a tárgyaláson, nem biztosította a törvény által előírt hatékony védekezés jogát (a kirendelt védők kétszer is nyilatkoztak, hogy az ügy ismeretével nem rendelkeznek, ezért érdemi védekezést nem tudnak előadni), törvényellenesen megtiltotta az ügyész felé bármely kérdés feltételét, tudottan két egymásnak ellentmondó tényalapú vádirat szerint járt el, nem volt hajlandó tudomást venni az eljárás alatt engem ért jogosulatlanul elszenvedett kárról (az eljárásban bíróság által kimondottan jogellenesen lefoglalt teherautó nyomtalanul eltűnt a bírósági „letétből”) stb.

Természetesen bűnösnek talált.

[25] A másodfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék ítélete – ahogy pestiesen mondják – szintén megérne egy misét.

Az eredeti ítélet 5 év börtönbüntetés volt (ártatlanul), A Fővárosi Törvényszék határozata alapján a feltételes szabadlábra bocsátást megkaptam, így a valóságosan, ártatlanul, jogellenesen fogvatartott idő 3 év 4 hónap és 2 nap.

A másodfokú bíróság nem adta indokát, hogy a megváltoztatott ítélet tartamát milyen okból csökkentette le éppen erre a 3 év 4 hónap 2 napra.

[26] Nem kívánta figyelembe venni, hogy ez maga a kedvezményel kitöltött 5 éves szabadságvesztés, amit 2017.szept.16-án – a Kúria hatályon kívül helyezése előtt – kitöltöttem. Vagyis a 3 év 4 hónap 2 napra megváltoztatott ítélettel megfosztott a Fővárosi Törvényszék határozatával kimondott, kötelező érvényű feltételes szabadság jogától.. Másképpen fogalmazva a 3 év 4 hónap 2 nap ítéletéhez kötött 1 év 1 hónap 10 nap a bíróság által megítélt feltételes szabadlábra bocsátás semmibe vételének, az erre az időre vonatkoztatott jogellenes fogvatartás megállapítására alkalmas, ami megalapozott kártérítési igényt fogalmaz meg.

[27] A II.fokú bíróság azt a végül is utólagosan súlytalannak tekinthető jogsértést sem kívánta észlelni, ami a kétszeresen alkalmazott közügyek gyakorlásának eltiltásáról szólt.

[28] Amit viszont már a bosszúként, tehát a visszaélésként érzékelhető, az a majd 10 milliós kártérítés kiszabása.

A Fővárosi Törvényszék határozatban mondta ki, hogy a perben fennálló követelés végrehajthatósága elévült, miután a sértettek 5 év elmúltával sem érvényesítették követelésüket.

A Kecskeméti Törvényszéket legkevésbé zavarta az ítéletük előtt jogerősen megállapított, elévülést kimondó határozat: a 2011-es alapeljárásban engem is érintő 7.308.000Ft tőkeösszeg egyetemleges kötelezettséget kizárólagosan személyemre vonatkoztatva 9.380.000 Ft.-ban szabta meg.

[29] Mindezt úgy, hogy a II.fokú tárgyalás jegyzőkönyvi anyaga nem tartalmazta a törvényszék önkényesen, fellebbezésben egyik oldalról sem említett kártérítési igény elbírálását. Másképpen a törvényszék a fellebbezés keretein túllépve, tudatosan utólag helyezte bele az ítéletbe az önmagában is jogellenes fizetési kötelezettséget. Ilyen módon védekezni sem tudtam e visszaélés ellen.

A három törvényszéki bíró közül egy sem észlelte az abszolút törvényellenes részletet!!!

[30] A teljes megismételt eljárás mindemellett összességében kirívóan törvénytörő, miután a büntethetőséget kizáró 5 év 2012 jún.14 és 2017 nov. 2 között eltelt.

[31] A fellebbezést elbíráló Ítéletábrla úgy utasította el a jogorvoslati kérelmemet, hogy maga által elismerten bele sem nézett a per aktáiba.

[32] A józanul gondolkodó halandó egyszerűen fel sem tudja fogni, hogyan történhet meg ilyen, a bíróságok teljes lejárására alkalmas szégyenletes gyalázat, ami ügyemben hosszú évek alatt felhalmozódott.

[33] Amikor Brüsszelből folyamatos jelzések vannak Magyarország felé a jogállamiság teljes csődjét illetően, akkor ügyem eklatáns példája annak a bírói, ügyészi maffiának a létezésére, amelyet oly nagy vehemenciával igyekszik eltagadni [REDACTED] miniszter.

[34] Ezen tényállás alapján nyújtottuk be a Kúriára immár 3-szorra a felülvizsgálati kérelmünket, amelynek megítélése – szomorúan kell kimondanom – ismételten a korrupció árnyékát sejteti.

Ügyünk tisztességes elbírálása annak következményével járna, hogy a legfelsőbb bírósági szinten felismerik a Bács-Kiskun Megyei igazságszolgáltatási hatóságok bünszervezeti formát öltött tevékenységét.

[35] Ma Magyarországon a napi szinten felbukkanó, igazságszolgáltatást is érintő korrupciós botrányok sokasága mellett ez semmiképpen nem kívánatos. És a Kúria három bírása megfelelt az elvárásoknak.

[36] A panaszolt végzés Alaptörvény-ellenessége számtalan részletben megfogható.

[37] A legsúlyosabbnak mondható a Kúria elévülésről alkotott érvelése. Ennek törvény szerinti alkalmazása önmagában elegendő a megismételt eljárás teljes egészének Alkotmánybíróság általi megsemmisítésére.

A felülvizsgálati kérelem fundamentumát azon állítás fogalmazza meg, hogy a megismételt eljárás a büntethetőség elévülését követően zajlott le.

A kúria felrőhatósága ügyemben kimutatható, miután – fent jelzetten – 2015 dec. 8-án az abszolút hatályon kívül helyező okot nem kívánta észlelni.

Ezt megelőzően ugyanígy a 2013-ban benyújtott perújítási kérelem alapján

eljáró, az ügyészség szerint rendkívül alaposan eljáró bíróság sem, majd a fellebbezésben eljáró törvényszék, megyei ügyészség sem.

[38] [REDACTED] tanácsa elfogulatlanabbnak, figyelmesebbnek mutatkozott.

Így került sor 2017. nov.2-án a kunszentmiklósi bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére, az új eljárásra való utasításra.

Ezzel viszont egy újabb jogi dilemma állt fel; a büntethetőség elévülése.

[39] Az nem lehet vita tárgya, hogy a 2012. jún.4 és 2017. nov.2 közti 5év 5 hónap önmagában kiváltja jelen ügyben a büntethetőség elévülését.

A Kúria szemmel láthatóan kritika nélkül átvette az elévülésről először nyilatkozó Kecskeméti Törvényszék hamis jogértelmezési magyarázatát.

A II.fokú ítélet 9. oldalán [55] [56] [57] pont alatti indoklás abszolút az ítélet fenntartásának céljával magyarázza félre az idevonatkozó törvényi előírást.

[40] Az elkövetés idején hatályban lévő 1978 évi IV. törv. 35§ (1) bek. szerint „*az elévülést félbeszakítja a büntető ügyekben eljáró hatóságoknak az elkövető ellen a bűncselekmény miatt fogatosított büntetőeljárás cselekménye*”

Következetes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy az elévülést csak azok az eljárás cselekmények szakítják félbe, amelyek az elkövető ellen, a bűncselekmény miatt indult büntetőeljárás előbbre vitelét célozzák.

[41] Kimondható tehát, hogy az elévülés megszakítását eredményező hatósági cselekményeknek három, együttes feltétel fennállásának kell megfelelnie.

1) Az elkövető ellen kell irányulnia. 2) Az eljárás előrébb vitelét szolgálják.

3) a hatóság kezdeményezze az eljárás cselekményt.

Nem kell nagy jogi ismeret annak megállapításához, hogy az elítélt által saját javára benyújtott perújítási kérelem nem a hatóságtól származó és nem önmaga ellen irányul. Továbbá a perújítási eljárás nem az eljárás előrébb vitelét szolgálja, miután „a perújítás jogintézménye annak az érdeknek az érvényesítését szolgálja, hogy a bíróság által már jogerősen elbírált cselekmény miatt kiszabott jogkövetkezmények szempontjából releváns tények utólagos értékelésének lehetőségét biztosítsa.”(6/2009.BJE határozat.)

[42] Mit is jelent ez köznapiasan? Azt, hogy a jogerő megtartása melletti megismételt eljárás alapból a „bűnösség vélelméből” indul ki a távollétében elítélt perújítóra nézve, tehát irányultságát tekintve inkább visszaható jellegű, mintsem előrevívő.

A statisztikai kimutatások igazolják azt a felismerést, hogy a távollét indoka miatt kötelezően elrendelt perújítás elenyészően csekély számú esélyt nyújt a perújító részére.

[44] Amire a Kúria hivatkozik az elévülés tagadásánál, az a végzés [79] pontjában csúcsosodik ki.

Nehéz elfogadni, hogy a Kúriai szinten dolgozó három bíró egyszerre téved a büntetőeljárás alapfogalmához tartozó elévülés Btk. 35§ (1) bekezdésének helytálló jogi értelmezésében.

[45] Elemzésre javasolom a már idézett, Btk. 35§ elemzését.

A „foganatosított büntetőeljárás cselekmény”-ből a büntetőeljárás definíciója alatt a büntetőjogi felelősségre vonási folyamatot értelmezzük.

A büntetőeljárás pedig a jogerős bírói döntéssel lezárul. Ennek a kettős állításnak az elfogadásával helyre tehető a Btk. kommentárban jelölt idézés kibocsátásának elévülést megakasztó megállapítása, amely az elkövetővel szemben folyamatban lévő büntetőeljárás keretei között érvényesül.

[46] A rendkívüli jogorvoslat esetében a bíróság a terhelt ellen foganatosított, súlyosbítás lehetőségének utat engedő határozata szakítsa csak félbe értelemszerűen az elévülést.

[47] Mindez megerősítést nyer abban a tényben, hogy a Kúriai végzés [74] pontjában felhozott öt BH utalás valamennyi esete a rendőrségi szakaszban elhúzódó időre alapított magyarázatot tartalmaz. Itt, és csakis itt értelmezhető az ügy bírósági döntés irányába való „előrébb vitelről” beszélni.

[48] **A [79] pontból nem a védő, hanem a Kúria álláspontja alapvetően téves, amikor igen durva csúsztatással azt állítja, hogy a terhelt által a felmentése tárgyában beadott felülvizsgálati kérelem elbírálása, annak részintézkedése, a jogerősen elítélt ellen alkalmazott további büntetőeljárás cselekmény, amely a jogerős ítéletet előrébb viszi.** A kijelentés jogelméleti szempontból teljesen értelmezhetetlen.

Jogerős ítélet hatályával az elítélt ellen értelemszerűen nem folyhat ugyanabban az ügyben semmilyen büntetőeljárás, így az elítélt által beadott rendkívüli jogorvoslatban foganatosított bírói intézkedés semmiképpen nem sorolható az elkövetővel szemben végrehajtott büntetőeljárás cselekmények közé.

[49] Ami a jogerő megtartása mellett megtartott perújítási tárgyalás érdemiségét illeti, a 3218/2018.(VI.21) AB határozatban szereplő megállapítás szerint a „perújítást elutasító végzés nem tartozik az ügydöntő végzések körébe.”

Az súlyos önellentmondáshoz vezetne, ha a nem ügydöntő végzésekhez az érdemi tárgyalásokon át vezetne út. Az érdemi szóhasználat a perújítási tárgyaláshoz kötöten azt jelenti, hogy a jogerős ítélet ténymegállapításait a bíróság összeveti a perújító fél állításával, vagyis nem az ítélt ügyről, hanem a perújításban felhozottak joghatás kiváltásának megalapozottságáról kell döntenie a bíróságnak.

A [80] pontban foglalt 3/2010(XI.8) BJE jogegységnyi határozathoz fűzött Kúriai érvelés a fentiek okán teljesen elhibázott, félrevezető.

[50] A [77] pontban megfogalmazottakat, a legfőbb ügyéssel egyidejű csúsztatásként lehet látni. Ismét kötelező hinni, hogy az igazságszolgáltatás ilyen magas szintjén tevékenykedő bírák nem tudnak különbséget tenni a büntetőeljárás mint törvény és a büntetőeljárás, mint folyamat között.

Pusztán azért, hogy „mondjanak valamit” amivel menthetik magukat az ellenem kétségen kívül törvényellenesen lefolytatott büntetőeljárás legitimizálására.

[51] Mindezek alapján Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 28.cikk megsértését a Kúria részéről mondja ki, amennyiben a törvény szövegét ártatlan és törvénysértő elítélésem vizsgálatában a törvény céljával szembemenően, a jogsértések alsóbb szintű megsértése tömegének elkorruptálásának szándékával értelmezte, a büntethetőség elévülését követően ellenem lefolytatott büntetőeljárás kapcsán. Ugyanebből továbblépve a tisztességes eljárástól elvárt legelemibb feltételek teljesülése sem valósulhatott meg egy ártatlanul elszenvedett presztizseljárásban.

[52] Nem kívántam a Kúria, mint felsőbb bírósági fórum ügyben kifejtett tevékenységét minősíteni. Mégis kénytelen vagyok erre a [82]-[88] pont közti indoklási tartalmát olvasva.

E részben a Kúria azt jelenti ki, hogy a bírósági tényállás még akkor sem támadható, ha bizonyítottan hamis bizonyítékok hivatali visszaélésben, a bíró részéről bizonyítható módon okirathamisítás útján rögzülnek.

[53] A büntetőügyben ártatlanságom, vagy bűnösségem kérdése a két vádlott-társ szavahihetőségén állt, vagy bukott.

Tény, hogy elfogásuk után rögtön részletes és egybehangzó beismerő vallomást tettek a rendőrségen, majd ezt néhány nap után megerősítették.

A bírói gyakorlat elsősorban az első vallomások hitelességét priorizálja.

[54] Négy év múlva a vádlott-társak – távollétemben – a maguk javára és az én terhemre egybehangzóan (!) visszavonják a vallomásukat.

Ez alapján ítélnék el!

A jelen ügyben 11 éve a bíróságok nem tudnak, egy idő után szándékosan nem is akarnak magyarázatot adni a megmagyarázhatatlanra – folyamatos mellébeszélés folyik.

[55] Az ügy eldöntése számomra azon kérdésre adott válaszon múlik, hogy a rendőrségi beismerő vallomást befolyásolhatták-e a később hozzájuk eljuttatott levelek.

Igen, vagy nem. Mert ha nem, akkor a gyanúsítottak befolyásolástól mentesen beismerték a bűncselekmény elkövetését, aminek a négy év múlva tartott tárgyaláson való visszavonására és más személyre való háritására nem tudtak ésszerű magyarázatot adni.

[56] Azon túl, [REDACTED] gyanúsított csakis úgy tehetett a [REDACTED] helyszínenre vonatkozó részletes, társával egyező beismerő vallomást, ha járt a helyszínen, tehát elkövetője volt a bűncselekménynek. A levelek tartalmából a részletes beismerő vallomás nem indokolható.

[57] Sajnálatos módon a Kúria kimagyarázhatatlanul beleállt ebbe a hazugsághalmazba. Hivatkozása szerint valóban nem vizsgálhatja a bíróság ítélezési tevékenységét, ám ha látszat szerinti elutasítási indokot lel, nem mulasztja el a bíróság indoklásának vizsgálatát.

[58] A [88] pontban kimentető szándékkal utal arra, hogy a bíróságok megfelelő indoklást adtak a vádlott-társak terhelő vallomásaira. Egyrészt nem adtak, másrészt itt egyáltalán nem arról van szó, ki mit hazudozott a tárgyaláson, hanem arról, tud-e elfogadható magyarázatot adni a két elkövető, hogy a rendőrségen miért tettek egybehangzó, többszöri beismerő vallomást.

Mind az eljáró bíróságok, mind a Kúria nem adott magyarázatot a bűnösségemet eldöntő befolyásolás fent leírt anomáliájára.

[59] A Kúria ezzel megsértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, amennyiben ügyemet részrehajló módon, tisztességtelenül intézte el, amin belül az indoklási kötelezettségét is súlyosan, mondhatni szándékosan megszegve nem adott semmilyen, a valósághoz igazítható indoklást a felhozott törvénysértések, bűncselekmények, ténybeli valótlanosságok elsöprő számú tömegére.

[60] Itt szeretném emlékeztetni a T. Alkotmánybíróságot a maga által megfogalmazott 25/2013 (X.4) AB határozatára, amelynek tartalma szerint „a bírói döntés jogerejének tisztelete semmiképpen nem élvezhet előnyt az anyagi igazság érvényesülésével szemben azokban az esetekben, amikor a bűnügyekben ítélező bíróságok a terhelt hátrányára vétenek hibát a jogalkalmazásban, avagy a releváns tények rekonstruálásában tévednek.”

[61] Ez azt is jelenti egyben, hogy súlyos jogsértések, ténybeli tévedések esetében igenis vizsgálni köteles a Kúria a bíróságok által hamisan felállított tényállást, jogalkalmazást.

A Kúria végzése pedig – ártatlan elítélésem tudatának látszatából – semmi másról nem szól, mint a Bács-Kiskun Megyei igazságszolgáltatási szervek által megszervezett visszaéléseinek, bűncselekményeinek eltussolásáról.

[62] A kúria olyan mennyiségben sorol fel jogaimat sértő megállapításokat, hogy annak részletes elemzése a panaszomat beláthatatlanul kiterjesztené.

Tőmondatokban.

[63] A Kúria nem adott semmilyen indokot, hogy a polgári jogi érvényesítés elévülését kimondó Fővárosi Törvényszék jogerős határozatát milyen indokok alapján nem vette figyelembe a Kecskeméti Törvényszék.

Ehhez kapcsolódóan nem indokolta a Kecskeméti Törvényszék e tárgyban a fellebbezés keretein való túllépését, a tárgyaláson kívül önkényesen megállapított fizetési kötelezettséget az egyetemlegesen kimondott kártérítés teljes összegének kizárólag személyemre átszabott 10.000.000Ft megtérítéséhez fűződően.

[64] A kúra nem adott semmilyen indoklást, minek alapján támogatja a Fővárosi Törvényszék határozatának semmibe vételét.

Egy bírósági jogerős döntés mindenkire kötelező érvényű. Esetemben a bíróság megállapította, hogy a kedvezmény igénybevételére a jogosultságot megszereztem.

Így álságos a Kúria [95]pontjában közöltek, miszerint a feltételes szabadság csak lehetőség. Esetemben nem feltételelességről, hanem megszerzett jogról beszélünk, amitől való megfosztás nem csak törvénysértő, de alkotmányjogi aggályokat is megalapoz.

[65] Törvényes vád kérdése. A Kúria indoklásában elkerülte annak magyarázatát, hogy amennyiben egy ügyész vonatkozásában felmerül az általa vádolt személy ellen elkövetett bűncselekmény, abban az esetben nem jogos kíváncsi -e, hogy ez az ügyész tartsa távol magát az ügytől.

[66] A törvényes vádképviselő attól vált törvénysértővé, hogy az ügyész önmaga bírójává válva, a nemo esse iudex in sue causa potest elvét megsértve bírálta el a személy szerint ellene benyújtott kizárási indítványt, amit aztán az elismerten elfogult bírák hagytak helyben.

[67] Vagyis tisztességes és törvényes eljárás esetén [REDACTED] a ügyész jelenléte visszaélésszerűnek minősül. A hivatali visszaélés útján gyakorolt személyes vádképviselő kizárja a törvényes vád törvényalkotó szándéka szerinti értelmezést, amelyre vonatkozóan a Kúria kikerülte a konkrét választ.

[68] A Kúria szintén nem tudott arra semmilyen választ adni, hogy amennyiben a bírósági eljárásban kétséget kizáróan bűncselekmények, nevezetesen emberrablás terrorcselekménye, jogtalan fogvatartás, hamis vád, okirathamisítás, hiv.visszaélés, kényszervallatás, ügyvédi visszaélés, zsarolás, hamis tanúzás, hivatalos személy által elkövetett bűnpártolás megvalósulását észleli a bíróság, vajon miért mulasztja el a kötelező feljelentést, sőt feljelentésem esetén az ügyészség miért nem folytat le érdemi vizsgálatot.?! Ebben a nagyon tisztességes és a törvényeket maradéktalanul megtartó eljárásokban.

[69] Az alapeljárásban több mint tíz esetben tettem súlyos bűncselekményt tartalmazó feljelentést.

Egyetlen esetben sem indult érdemi vizsgálat, személyes meghallgatásomat minden esetben kijátszották. Ez a tény az EJEB gyakorlatában még a T. Alkotmánybíróság által sem vitatható módon a denial of justice elvének szándékos megvalósítását jelenti.

A jogszolgáltatás megtagadása a Római Egyezmény 13.cikkének, valamint a ratifikált 1993.évi XXXI.törv. megsértése útján nem lehet vita tárgya.

[70] Szintén az EJEK precedensei közé sorolható ügyem 9 évig való folyamatából adódó tisztességes eljárás megsértése, amely az Alaptörvény XXIV. cikk. (1) bekezdése szerinti tisztességes eljárás értelmezési körébe tartozó ésszerű idő megsértését vonja maga után.

[71] Az EJEK 6.cikk. (1) pontból levezetetten az Alaptörvény XXVIII.cikk (1) bek. szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét valamely perben a törvény által felállított bíróság bírálja el.

Ugyanekkor a 67/1995 (XI.17) AB határozat kimondja, hogy „ el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kételyeket vet fel a bíró pártatlansága tekintetében. A látszatnak is jelentőséget kell tulajdonítani.”

[72] A megismételt eljárásban [REDACTED]s bíróról nehéz azt állítani, hogy a Kunszentmiklósi Városi Bíróság ügyelosztási rendjének megfelelően lett volna kijelölve, miután Kunszentmiklósnak „saját” büntetőbírája van.

A törvényes bíróhoz való jog sérelme el sem vitatható! Az ügy súlyos kompromittáló jellegét tekintve az a szembeszökő látszat, hogy tisztességes bíró 80Km-en belül nem vállalta fel ügyemet, erre csak [REDACTED]olt kapható. Nem mellőzhető annak ismétlése, hogy [REDACTED] okiratot hamisított, hivatali visszaélésben állt, továbbá a tárgyalást diktatórikus módszerek alkalmazásával vezette le, amely cáfolhatatlan tények - látszat szerint - a Kúrián nem bírtak jelentőséggel.

[73] A Stassburgi Bíróság megállapítása szerint (Ruiz Torija kontra Spanyolország) „ha az I.fok eltérő jogi állásfoglalása miatt nem foglalkozott a terhelt jogi érvelésével és a II.fok ennek ismertetésben szintén nem; az kimeríti a tisztességtelen eljárás fogalmát.” Ehhez köthetően a Strassburgi Bíróság esetjoga támassza alá, hogy amennyiben a távollétben hozott ítélethez kötve van a megismételt eljárásban eljáró bíróság, az szükségszerűen a terhelti védekezést lehetetleníti el, másképpen az eljárás tisztességtelennek tekintendő

[74] Az IH 2001/1/12 állásfoglalás explicite kimondja, hogy indoklási kötelességét a bíróság elmulasztja, ha csak rögzíti, de nem oldja fel az ellentéteket....a szabad mérlegelés elvét messze túllépi a bíróság, ha indoklás nélkül figyelmen kívül hagy okirati bizonyítékokat és hogy a perbeli fél bűncselekményeket követ el.

[75] A kötelező védelem hiányát a BH 1999/2 számú határozat írja körül.

„ Az Egyezménynek ...a hatékony jogok biztosítása a célja és a védő kirendelése önmagában nem biztosítsa a vádlott részére nyújtandó jogi segítség hatékonyságát. (Amint említettem, a két védő nyilatkozott arról, hogy nem képes ellátni hatékonyan a védelmet – [REDACTED] ettől nem zavartatva hatékony védelem hiányával lefolytatta ellenem az eljárást, komédiává züllesztve a bíróság eljárását.)

A kúria ezt az abszolút hatályon kívül helyező tényt sem észlelte természetesen.

[70] Mindezekre hivatkozva kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a állapítsa meg; a Kúria az elé tárt tényállás ellentmondásaira nem tudott törvényes, ténszerű, a józan észnek megfelelő magyarázatot adni.

Ezek alapján megszegte az Alaptörvény 28.cikkben foglaltakat, amely szerint „ A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával ...értelmezik. ...Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös...célt szolgálnak.” Panaszom tartalma alapján nem lehet feltételezni, hogy ártatlan elítélésem, az anyagi egzisztenciám porba döntése a hivatalos személyek bosszúhadjárata által a közjónak megfelelő, erkölcsös célt szolgált.

[71] Az Alaptörvénybe, a nemzetközi jogba ütköző módon indoklási kötelezettségét ezért súlyosan megszegve(Alaptörvény XXIV. cikk.

„a hatóságok a törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni”) önkényesnek mondhatóan utasította el a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, amelyben a szándékosság elemei is félre nem érthetően felismerhetők.

Ezzel pedig a tisztességes eljárásra vonatkozó elemi szabályokat is semmibe vette, amennyiben a 9 évig tartó eljárással az ésszerű idő követelményének megsértését sem kívánta észlelni. Tulajdonképpen semmit nem kívánt észlelni, ami okirattal bizonyíthatóan az ártatlan, törvénytörő elítélésemhez vezetett.

[72] A kúria nem kívánta figyelembe venni, hogy a panaszom [26]-os pontja szerint a megismételt eljárásban jogerőssé vált ítélet alapján a megítélt feltételes kedvezmény elvonásával a jogellenes fogvatartás valósult meg

Ebből következően az 1 év 1 hónap 10 napra vonatkozóan kártérítés illet meg.

[Alaptörvény XXIV. cikk. (2). bek.]

[73] Ezek alapján kérem a T.Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria jelölt határozatát helyezze hatályon kívül és kötelezze a Kúriát a tisztességes eljárás szabályai szerinti megismételt eljárásra.

Ha az Alaptörvény megsértésének egészét vizsgálják, akkor az alkotmányosság teljes hiánya, az állampolgár védelmét szolgáló törvényi garanciák totalitáris sárba tiprása a megismételt eljárás mind a négy szintjét jellemzi, ezért nem eltűzött annak kívánalma sem, hogy a T.Alkotmánybíróság a Kúriát az alapügyben eljáró bíróság ítéletének megsemmisítésére szólítsa fel.

Tisztelettel

.....

E

